

Kunstenfestival Watou in het teken van herinnering

De kunst van het herinneren

zaterdag 09 juli 2011, 05u00 Jan Van Hove

© Bart Dewaele

EXTRA VOOR ABONNEES

09/07/11 [Watou blijft vaste waarde](#)

Belgische kunst. Volgend jaar komt de openlucht tentoonstelling *Beaufort*, die traditioneel de complete kust inpalmt, het aanbod nog vergroten.

Het minste wat je kunt zeggen, is dat Watou zich met de huidige editie goed verdedigt. Het thema van de 'herinnering' biedt ruime mogelijkheden en de curatoren konden interessante bruiklenen binnenhalen, zoals de kunstwerken uit de Frac van Duinkerke.

De poëzie, waarmee het in Watou allemaal begonnen is, krijgt ruime aandacht. De selectie werd toevertrouwd aan het Poëziecentrum in Gent, dat op dit gebied van niemand lessen te krijgen heeft. De mooiste bijdrage vind je in de Douviahoeve: het is een selectie van twintig fragmenten uit legendarische poëzieavonden en andere optredens. Je hoort en ziet beroemdheden als Nabokov, Prévert, Celan en Ingeborg Bachmann. Ook het gedicht van Robert Frost dat werd voorgedragen tijdens de inauguratie van president Kennedy, is erbij.

Meer experimentele vormen van poëzie worden niet geschuwd. Zo is er in het gemeentehuis digitale poëzie te zien, waarbij de lezer kan ingrijpen in het beeld van het gedicht op het scherm. En Lies Van Gasse toont een *graphic poem*, met fantasierijke tekeningen bij een gedicht over een walvisvaarder.

Mediabeelden

Bij de beeldende kunst maakt het ensemble van Albert Pepermans en Hugo Claus, dat een ideale opstelling kreeg in de grote schuur van de Douviahoeve, een grote indruk. Claus werkte vaker samen met beeldende kunstenaars, in de Cobra-tijd al, maar zelden was het resultaat zo swingend als in de drie reeksen die hij twintig jaar geleden met de Kortenbergse schilder en tekenaar realiseerde.

Hun inspiratie haalden de twee overal. Zo is er een reeks over Parijs en een andere over vervreemding en vervagende herinneringen. Voor hun origineelste project lazen ze allebei gedurende tien dagen het dagblad *Libération* en reageerden ze fris van de lever. De kranten stonden toen vol berichten over de Golfoorlog, wat dynamische beelden met bommenwerpers, vliegdekschepen en raketten opleverde.

De reeksen van Claus en Pepermans vallen op door hun diepe, stralende kleuren en door hun krachtige tekenstijl. Je voelt dat beide kunstenaars er plezier aan beleefden en er zich voluit voor inzetten. Ook de recente reeks waarin Pepermans de motieven van toen hernam in een experimentele techniek met hars, barst van vitaliteit.

Een opvallende inzending is er verder van de Nederlandse kunstenaar Anno Dijkstra. Hij wordt getroffen door de overvloed van 'tweedehandservaringen' in het leven van vandaag. Om die wat tastbaarder te maken, zet hij bekende mediabeelden om in sculpturen. Daarvoor gebruikt hij een ongewoon materiaal, namelijk grijze plasticine, wat de beelden een apart karakter geeft.

De doodgeschoten Theo van Gogh, een stervend Afrikaans kindje dat door een gier wordt beloerd, een vernederde gevangene van Abu Ghraib, het huilende, door napalm getroffen Vietnamese meisje Kim Phuk – al die schrijnende beelden krijgen in het werk van Dijkstra een nieuw leven. Op een tentoonstelling over 'herinnering' is zijn werk goed op zijn plaats.

De kerk van Watou is traditioneel geen gemakkelijke locatie voor kunstenaars, omdat ze op zich al overvloedig versierd is. Maar dit jaar is het een van de sterke momenten in het parcours. Er is een video-installatie te zien van de Thaise kunstenaar Araya Rasdjarmrearnsook, die heel sereen en in een strakke vormgeving een rouwritueel vastlegde. Haar video's zijn geplaatst tegenover de *Monumenten voor de doden* van de jonge Belgische kunstenaar Renato Nicolodi, die teruggrijpt naar de op hol geslagen architectuur uit de nazi-tijd.

Het thema van de herinnering past uitstekend in Watou, waar de rustige vergezichten en de landelijke locaties de bezoeker vanzelf in een mijmerende stemming brengen. Het thema is gelukkig ook geen keurslijf geworden. Hier en daar wordt de bezoeker getroffen door zomaar een sterk werk, zoals de reusachtige wollen zonnebloemen van Maria Roosen of de video *Rags & bandages* van Elke Boon.

Een aangename verrassing is de aandacht voor de Duitse dichter Rilke. In de Douviahoeve hangen sfeerrijke schilderijtjes van Gerolf Van de Perre over Rilkes enige roman. Watou sluit dit jaar trouwens af met een Rilke-namiddag. Je kan maar hopen dat het festival nieuwe lezers de weg zal wijzen naar deze onsterfelijke poëzie.

Kunstenfestival Watou 2011 loopt tot 11/9, woensdag, donderdag en vrijdag 14-19u., weekends 11-19u. Tickets en informatie in het Douvieuw op de Markt van Watou.

1/3

© Bart Dewaele

3/3

© Bart Dewaele

Kunstwerken vinden vaak hun oorsprong in de persoonlijke herinneringen van de maker. Dat is deze zomer het uitgangspunt van het kunstenfestival van Watou. Bekende namen en verrassend jong talent maken van de wandeling langs de boerderijen van de Westhoek opnieuw een prettige ontdekkingstocht.

Watou krijgt er steeds meer concurrentie bij in West-Vlaanderen. Ook het nabijgelegen Lo-Reninge en *Sea point* in Koksijde pakken uit met kunst en poëzie, en in Oostende worden de kunstliefhebbers verwacht op *Freestate*, een parcours in de haven met een overzicht van jonge